

sige: Vi give ikke vort Samtykke, uden at I gaar ind paa et Slesvigholstean? Og vil man ikke derved tvinge os hen til et Slesvigholstean? Dette forekommer mig at være en fortvivlet Stilling, og derfor — det kan jeg ikke undlade at udtale — mener jeg, at, efterat Rættet er bristet, efterat Forhandlingerne ere komne i et andet Stadium, efterat der er blevet Tale om Sønderjyllands Besættelse af tydske Tropper, efterat det høit og tydeligt af de vedkommende Kabinetter er blevet udtalt, hvad Meningen er dermed, saa er Sagen, som den høitærede Konseilspræsident ogsaa har sagt, bragt til Klarhed. Vi skulle holde os klart for Die, hvad Haab der er ved at begynde Underhandlinger paa Basis af Aftalerne og Overenskomsterne fra 1851—52.

Hermed skal jeg slutte. Hensigten med, at jeg har været med at stille Vædringsforslaget Nr. 3 til Adressen, er allerede opnaaet ved den Diskussion, der har fundet Sted, og jeg skal for mit Vedkommende ikke have Noget imod, at Forslaget tages tilbage, da jeg fuldt vel indseer, at det i alle Henseender vil være smukkere, om de to Thing, hvoraf Rigsdagen bestaaer, indkomme med en eenslydende Adresse til Hans Majestæt Kongen.

Tscherning: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand har Ordet.

Tscherning: Jeg maa gjøre opmærksom paa, at jeg slet ikke tilraader at ophæve Fællesforsatningen, men kun, at vi ikke her i denne Forsamling forsøge paa at foreskrive Regjeringen Regler og at betegne den visse Skridt, som vi fremhæve som de meest heldbringende. Jeg foreslaaer, at vi sige: „Med oprigtig Tilfredsstillelse have vi seet Deres Majestæt hænde vor Frihed og Selvstændighed ligeoverfor Udlandet“, og naar vi ikke sige mere, lade vi Regjeringen styre. Husk paa, at det altid har været Tilfældet, at Regjeringen i vanskelige Tider maa have et Diktatur.

Jessen: Jeg er bleven bevøget til at tage Ordet i Anledning af det Forslag, som den ærede næstsidste Taler (Wille) har været med at stille, uagtet der nu synes at være Haab om, at det vil blive taget tilbage, men dersom alt det, den ærede Rigsdagsmand idag har udtalt, var udtrykt i dette Forslag, skulde jeg vistnok ikke have gjort de Bemærkninger, jeg nu skal fremsætte, thi den ærede Taler har fuldstændigt htrret sig i Overensstemmelse med mine Ansuelser. Der er imidlertid kommet et Ord ind i dette Forslag, der, som det forekommer mig, gjør det meget betænkeligt at stemme for det, og det er Ordet: „følgelig“, idet der nemlig staaer: „Grundloven af 18de November 1863 kræver følgelig ikke noget af Kongen givet Tilfagn“. Dette „følgelig“ refererer sig til, at der ikke er sleet nogen Forandring i Kongerigets og Slesvigs indbyrdes Stilling eller i den hidtil bestaaende Sonbring imellem det fælles og det særlige Omraade, men dersom der af Hans Majestæt Kongen med det slesvigiske Folks og den danske Rigsdags Samtykke var foretaget en Forandring i Kongerigets og Slesvigs hidtilværende indbyrdes Stilling; vilde det altsaa herefter have været et Brud paa et af Kongen givet Tilfagn, og det er det, jeg ikke paa nogen Maade kan troe, at det er rigtigt at anerkjende. Jeg troer ikke, at de Tilfagn, hvortil der her sigtes, kunne have noget Bindende for os i dette Dieblik, eftersom de ere knyttede til Betingelser, der ere brudte fra vore Tjenders Side, og saa længe derfor dette Ord „følgelig“ staaer der, vilde jeg finde det i høi Grad betænkeligt at stemme for Vædringsforslaget. For Øvrigt staaer jeg paa den samme Grund, som den meget ærede Ordfører, og slutter mig ganske til hans Dnsse om, at Adressen maatte blive vedtagen, som den her foreligger, uden at noget af Vædringsforslagene tages til Følge. Der er allerede anført Afskilligt for, at en Overensstemmelse mellem de to Thing er i høi Grad ønskelig, og naar derimod er gjort gjældende, at der tidligere fra en enkelt Afdeling af Rigsdagen er indbragt en Adresse, uden at der er indgivet nogen lignende fra den anden Afdeling, saa er dette dog ingen-